

Rettenetesen sok gondunk van Elfásult lemezüzem

Még az Ipari Vásáron találkoztam egy nagy jugoszláv bútorgyártó cég vezetőivel. A beszélgetés során szó esett arról, hogy kapcsolataikat magyar vállalatokkal is erősíteni szeretnék. Megkérdeztem, vonatkozik-e ez a DEFAG Falemezüzemére, mint alapanyaggyártóra is? Kérdőn néztek vissza rám. Az üzemnek még csak hírét sem hallották. Mi lehet az oka? — gondolkodtam akkor. Valószínűleg lekötött az összes kapacitás, a piackutatás nagyszerű eredményeként. E gondolatok után meghökkentő volt az üzemvezető, Göltl Mihály első mondata.

— Rettenetesen sok gondunk van. Az első fél évet a lemezgyár veszteséggel zárta, de maga a vállalat, a DEFAG is csak negyvenszázalékos nyereséget tervez a tavalyihoz képest. Ennek oka éppen a felfel dolgozás vesztesége. Ez egy erősen alapanyag-igényes gyártási mód, s azok árának megemelkedését nem tudjuk termékeink árába beépíteni. A bútorgyárak ugyanis visszafogták a termelést, hiszen az ismert honi pénzügyi helyzet miatt a bútorkat kevesebben vásárolják, ritkábban cserélik, mint ezelőtt. Így kénytelenek vagyunk a termelés mennyiségét csökkenteni, s ez főleg a bútortalap és az enyvezett lemez esetében okoz nagy veszteséget. Ugyanakkor nem gyártathatjuk azt, ami nekünk a legkedvezőbb, a legnyereségesebb termék lehetne, kénytelenek vagyunk a kevésbé jövedelmező, vagy éppen veszteséges, megrendelt készáru előállítására. Azt is csak olyannak, aki biztosan fizet, de ilyen egyre kevesebb található az országban. Ezért egyetlen reményünk az export növelése lehet, főleg az NSZK piacait szeretnénk megcélozni.

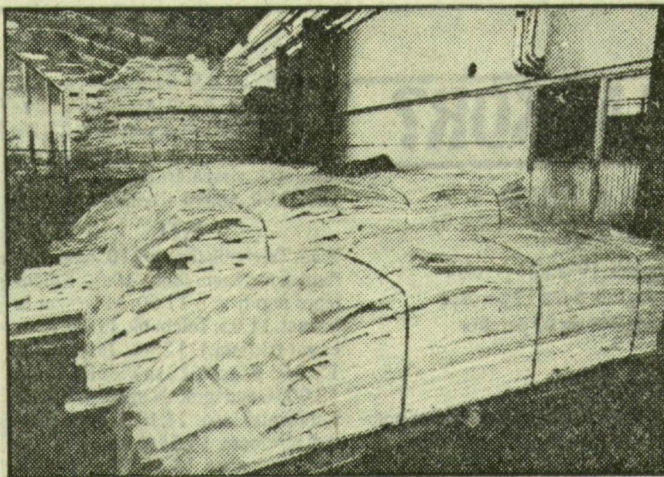
Helyzetünk fonákságát azt

hiszem, ez a példa jól szemlélteti. Az exota fafajokért (különleges minőségű, főleg afrikai fajták, mint például a mahagóni C. J.) előre kell fizetni, de nem biztos, hogy a belőle előállított színfurnért azonnal el is tudjuk adni. Csak ez évi 120-130 millió forint értékű alapanyag. És akkor még nem beszéltem a nyugatról származó gépeinkről, amiknek alkatrész-utánpótlását szintén előre fizetéssel lehet csak biztosítani. Nem csoda ebben a helyzetben, hogy az első félévi bankkölcsöneink kamata meghaladta a 8 millió forintot.

— Az Ön által lefestett kép meglehetősen sötét. A gazdasági felvirágzás korszaka még távol, mit gondol, hogyan veszelik át ezt az átmeneti időszakot?

— Ha a vállalat, a DEFAG egységes marad, akkor biztosan. Az erdészetek ugyanis nagyon megemelték a kitermelt gömbfa árát. Ezért vállalati szinten kompenzálni tudják az üzem veszteségeit. Régebben ez épp fordítva volt, a lemezüzem nyeresége élte a céget.

— Úgy hallottam, hogy a gondok és a perspektíva hiánya miatt sok vezető szakemberük hagyta el az üzemet. A folyamat

Nagy László felvétele

A raktárak tömve

a regresszió időszakában tovább tarthat. Mit tudnak tenni ennek megakadályozására?

— A vállalat erejéhez mérten biztosít bérfejlesztést a szakmunkásoknak, megőrzésük érdekében. Ennek mértéke az idén kb. 10 százalék lesz, s étkezési hozzájárulással is próbálunk segíteni.

Az üzemvezetővel történt beszélgetés után kisebb szemleútra indulok a csarnokba. Kísérem Kaszai Pál, a lemezüzem vezetője.

— A művezetők és a munkások is várakozó állásponton vannak — feleli a hangulatot tudakoló kérdésemre. — Ma már nem lehet úgy távlatokban gondolkodni, mint régen, egyik napról a másikra élünk.

A lemezcsarnokban furcsa kép fogad. A közlekedőutak tele furnérhalmokkal, a vezérgepek, a szalagok állnak.

— Nagyon sok hámozott furnér vár még szárításra — felel kérdő pillantásomra kísérem —, ezért állnak a szalagok.

Bozsó Antal „régibútordarab” a cégnél. Nála kezdem a tudakozódást afelől, mennyire érzik a dolgozók az üzem gyengülő helyzetét.

— Én nem a tiszta keresetből élek, domaszéki vagyok, gazdálkodással egészítem ki a jövedelmemet. De az biztos, hogy volt, amikor kevesebb munkával, jobban meg lehetett élni.

Tóth Mihályné, hámozó ollóvezető, 30 éves törzsgárdatag is hasonlóan nyilatkozik.

— A megkeresett pénz kevés a mai árakhoz viszonyítva. Azt sem szeretem, hogy gyakran ide-oda tesznek bennünket, de hát mit tegyünk, el kell viselni.

Az óriási prést övező hősből néhány szó erejéig kihívtam Mikle Péterné már átfogóbb magyarázatot keres a bajokra.

— A kereset jobb is lehetne, de legalább az adó mértékét csökkentenék! Nem ezt ígerte nekünk a kormány!

Átballagunk a korszerű színfurnér készelőbe. Az olasz gépsort ma Demeter Lajos hasítógéppelvezényli. Ő is „régimotoros”, 21 éve változtatja egy helyen a műszakot.

Pillanatnyilag kilátástalan a helyzetünk — tér rá kerteles nélkül a lényegre. — Három műszakban a nyolcezer forintot fizetés nagyon kevés. Talán, ha a kanadaiak megvásárolnának bennünket, az hozna igazi változást.

Ismét kérdőn nézek a művezetőre. Külföldi kapcsolatfelvételtől eddig szó sem esett.

— Nincs is szó róla igazán — magyarázkodik —, ez még csak pletyka szintjén létezik.

Töprengve sétálok az üzem kapuja felé. Mögöttem panaszosan felsír a ládatüzem körfűrészre...

Czigény József

A Kisgazdapárt

A kormánykoalíció leggyengébb láncszeme?

— A kormány lejáratása a célja annak a kisgazdák ellen indított újabb ellenzéki kampánynak, aminek a sajtó is teret ad — mondta Molnár Róbert, a Független Kisgazdapárt Csongrád megyei szövivője, amikor kérésére arról kérdeztem, hogyan vélekednek itt, vidéken a budapesti pártvezető, Torgyán József legutóbbi (botrányt keltő) kijelentéseiről. — Minden irányból támadják a Kisgazdapártot. A két „leggyengébb láncszem” Torgyán József parlamenti frakcióvezető és Nagy Ferenc József földművelésügyi miniszter, mert a föld visszaadását és a privatizációt sürgetik.

— Talán elhamarkodott kijelentéseik, pontatlan megnyilatkozásaik teszik őket a két „leggyengébb láncszem”...

— Eddig egyikük se tett olyan kijelentést, amit később cáfolni kellett volna. Inkább arról van szó, hogy a régebben kommunista befolyású sajtó most SZDSZ és Fidesz párti lett, a kormánykoalíciót folyamatosan támadja, szítja az ellentéteket.

— Az állampárti időkből ismerős az érvelés: a problémákért a sajtó a felelős.

— Mi szeretnénk a sajtóval a baráti viszonyt.

— A különböző, úgynevezett „sajtóbéli támadásokért” pártjának vezetőit semmiféle felelősség se terheli?

— Sajnálatosan több felelőtlen kijelentés hangzott el. A főtájtár, Szabó László számos visszaélést is elkövetett. Hiába akarjuk mi megnyerni a közvéleményt, ha ilyen vezetőink vannak. De ilyen problémák más szervezeteken belül is vannak. Ennek oka, hogy szinte minden pártban belül hatalmi harc folyik. Am csak a Független Kisgazdapárt „veszekedéseiről” számol be a sajtó. Az október 12-ére kitűzött nagyválasztmányi ülés ezeknek a belső problémáknak a végére pontot tesz.

— Elképzelhető, hogy a kompromittálódott vezetőktől megvonják a bizalmat?

— Szabó László főtájtárról — mivel a párt lejáratására törekszik — már megvonták a bizalmat, csak éppen nem veszi tudomásul. Torgyán Józsefnek — bár néha élesen fogalmaz, és ez sértődésre ad okot, de — igaz van: a nép türelmetlen, azt látja, hogy ugyanazok az emberek irányítanak, akik a múlt rendszerben is vezetőik voltak. A parasztság érdekeit képviseli, amikor agrárprogramunk elfogadtatásáért harcol.

— A Kisgazdapárt földprogramjára illik-e a „leggyengébb láncszem” kifejezés?

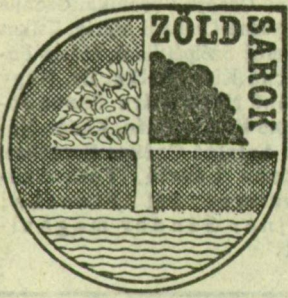
— Nem vagyok arról meggyőződve, hogy a koncepciónk gyenge. Nem tudom az SZDSZ-nek miért nem érdeke, hogy elfogadjon ezt a földprogramot, de az biztos, hogy a parasztságnak, amely az elmúlt rendszert leginkább megsínylette, a fájdalomérzetén nyhít a mi földprogramunk.

— Am az ország mezőgazdaságának működőképességét is figyelembe kéne venni. Márpedig a földtörvény körüli huzavona veszélyezteti a jövő évi termést, mert senki nem tudja: aki ma vet, jövőre arat-e. S a vita eldöntésére se tűnik a legjobb módszernek a parasztok és a traktorok Parlament elé rendelése, azaz a nyomásgyakorlás.

— Tagságunk akarja kifejezni így egyetértését a párt földprogramjával. Ez nem jelenti a Parlament megfélemlítését. Ez az „értelmezés” hasonló félremagyarázás, mint az, hogy a „Független Kisgazdapárt szét akarja verni a téveseket”. Szó sincs erről! Mi nem akarjuk szétverni a téveseket, hanem jobb életkörülményeket szeretnénk teremteni az embereknek. Ezért képviseljük a parasztság és a vállalkozók érdekeit.

(újszászi)

Végállomás — a lakótelep szívében

helyét. Ilyen vonatkozásban nem jobb a helyzet Makkosházán sem, csak ott a tanács a volános buszok részére még normális fordulót sem alakított ki.

Az ott lakókkal mélységesen egyetértek: a buszok melegítő járatása olyan üzemi feladat, melyre a lakók nem kíváncsiak. Mi tehát a megoldás? No nem az egymás elleni háborúzás, hanem a korábbi Óthalmi úti végállomáshoz hasonlóak kiépítése. Ennek lényege, hogy a lakóterületen kívül, lehetőleg természetes zajvédővel óvott helyen lehessen elvégezni a közlekedési üzem szükséges eljárásait, a környezetet szennyező jármű csak a minimális időt töltse otthonunk körül. Az Óthalmi úti végállomásnál ezek mind fellelhetőek: a körtőlésen kívül, szabad téren helyezkedik el és a közeli lakótelep zajvédelme a töltés árnyékoló hatásával megoldott. Hasonlóan jó megoldású talán csak a repülőtéri buszforduló. Sajnos, hogy a tanács a 2-es busz végállomását egy megállóval előbb jelölte ki.

Úgy gondolom: a városfelújítást újragondoló új önkormányzatra vár, hogy közlekedésünk és környezetünk kapcsolatát kedvezően alakítsa. s a mai gyakorlatot, ha szükséges, alaposan változtasson mindannyiunk érdekében.

Jót akar a Hypo

Huszár Imre neve a közelmúltban többször szerepelt lapunkban. Emlékeztetés ajánlatot tett az akkor még működő Cserpes sori piac rendbe hozatalára, ám a körülmények nem kedveztek ennek az üzletnek. Mint ahogy egy másiknak sem. Így Huszár Imre Szolgáltató Kft.-je Szeged helyett most Tatabányán, Veszprémben és Budapesten takarítja többek között a közterületeket is.

A kommunális szolgáltatásokat végző vállalkozás vezetője készséggel választott arra a kérdésre, hogy Szeged helyett miért az ország más városaiban takarít, hiszen itthon is lennének tennivalók.

Elmondta, hogy a tavasszal kiírt versenytárgyaláson más kapott megbízást a város egyes zöldterületeinek gondozására. A feltételrendszerben nem volt szó más közterületek takarításáról, az megmaradt a városgazdálkodási vállalatnak.

Huszár Imre azonban Tatabányán és másutt olyan ötleletet valósított meg, amit eredetileg Szegeden szándékoztak keresztülvinni. Kibérelte az ottani városgazdálkodási vállalat néhány munkagépét — kezelőszemély-

zettel együtt —, és elvállalta egy városrész tisztán tartását. Nemcsak a parkokat tartja rendben, hanem az utcákat, járdákat is.

És nem akármilyen ajánlatot lepte meg a tatabányaiakat: az ottani VGV 25 forint/négyzetméteres áron tudja végezni azt a munkát, amit az Ultra Kommunális Szolgáltató Gazdasági Munkaközösség (amely a Hypo Kommunális Szolgáltató Kft. mellett Huszár Imre másik vállalkozása), 6,20-ért négyzetméterenként! Úgy látszik, ennek nem tudtak ellenállni Tatabányán. Saját gépei is vannak, leértékelt, de még használható úttakarító gépeket vásárolt, ezeket egészítik ki az 5-600 forintos óradíjért bérelt gépek. A meghatározott területeket az előre meg-

szabott gyakorisággal takarítja, bár a konkurenciaharc időnként nehezíti a munkáját. Elbeszélése szerint előfordult, hogy a VGV szeméthyordó autói nem vitték el a hulladékot — ilyenkor ő maga rendelt oda egy teherautót.

A nagy árkülönbség ellenére természetesen nyereséggel dolgozik. Ráadásul nemcsak Tatabányán tett ilyen kísérletet. Talán, Veszprémben, Budapesten és Miskolcon is takarít zöldterületeket és irodaházakat.

Szegeden a Demász irodaházát tartja tisztán úgy, hogy saját nyeresége mellett a megbízója is jelentős összegeket takarít meg a korábbi állapothoz képest.

Még érdekesebbé teszi szegedi törekvéseit, hogy elképzelései vannak a legelesettebbek közéleti tevékenységének megoldására is, s ez szoros összefüggés a város takarításával. Hárommillió forintot ajánlott föl egy konyha létesítésére, ahol 5-8000 ember számára főznének — olcsón. A legrászorultabbak ingyen kapnák

Tatabányán igen, Szegeden nem?

nak ennivalót, de ezt elbírná az egyébként veszteség nélkül működő kifizetés. A konyha beindításához csak elfogadható épület kellett volna — ilyen nem tudott adni a tanács.

A takarítással ott függ össze a dolog, hogy a további konyhák nyitása, kiosztóhelyek létesítése a város takarításának hasznából lenne lehetséges. Huszár Imre jótékony céllal támogat egy olyan alapítványt, amely azok megsegítésére jött létre, akiket nem véd a szociális háló. De a takarításból származó nyereség 20-30 százalékát is följárlanára ilyen célokra. A rászorulóknak munkát biztosítana, sőt a csökkent munkaképességűek számára is találna otthoni elfoglaltságot.

Amikor arról kérdeztem, mi mozgatja jótékony szándékú terveit, így válaszolt: „egyéni céljaim már nincsenek, mindenem megvan, ami kell, jó érzéssel tölt el, ha segíthetek valakinek.” Ehhez már csak az kell, hogy a tervek valóra váljanak.

Nyilas Péter

**MEDIÁTOR KÖZVETÍTŐ
ÉS SZERVEZŐ IRODA BT**

A Délmagyarország közületi és vállalkozói hirdetéseinek felvételét a MEDIÁTOR Iroda is végzi.

Kérjük, jelezze igényét a Dugonics tér 12. szám alatti irodában, személyesen, vagy a 24-326-os telefonszámon, 9-16 óra között.

Kívánságára munkatársunk felkeresi Önt. Hirdetését telefaxon is leadhatja a fenti számon.

Allunk rendelkezésére !

MEDIÁTOR